

[Justitsministeren.]

Jeg har altså min tvivl om, hvorvidt det er rigtigt at søge bestemmelserne ændret på dette punkt, men er naturligvis klar til at drøfte sagen med det kommende udvalg.

Under punkt 3 peger forslagsstillerne på, at man i langt større omfang bør gennemføre lokale maksimalhastighedsgrænser afpasset efter stedets forhold i byer og landsbyer og ved andre passager med særlig risiko. Herom kan jeg for mit vedkommende hen- vise til de udtalelser, jeg fremsatte i går, og jeg vil gerne understrege, at jeg ikke er fremmed overfor tanken. Jeg pegede speciet på, at der i byernes yderdistrikter køres hurtigere, end forsvarligt er, og at man må være klar over, at en rettelse af dette forhold forudsætter opsætning af en række hastighedsbegrænsningstavler, men jeg vil gerne understrege, at selvom vi får sådanne hastighedsbegrænsningstavler, er hovedreg- len i loven stadig den, at kørslen under alle omstændigheder skal være afpasset efter forholdene.

Det spørgsmål må melde sig, om en lov- ændring er nødvendig for at gå til en hastighedsbegrænsning i byerne og i by- mæssigt bebyggede områder. Jeg peger på færdselslovens § 57, stk. 4, som siger, at bestemmelser af varig karakter om særlig begrænsning af kørehastigheden kan træffes for strækninger, hvor særlige omstændig- heder tilsiger det. Og det er jo et spørgsmål, om ikke en generel opsætning af hastig- hedsbegrænsningstavler overalt i byer eller bymæssigt bebyggede områder nødvendig- gør en ændring. Jeg vil i den henseende minde om, at folketinget nedstemte et ændringsforslag om at indføre generel hastig- hedsbegrænsning i bymæssigt bebyggede områder. Men hele dette spørgsmål har vi taget op til overvejelse i justitsministeriet, og når disse overvejelser er afsluttet, vil jeg forelægge resultatet til drøftelse i ud- valget.

Endelig peger forslagsstillerne i punkt 4 på ønskeligheden af en skærpet straffe- praksis. I den anledning vil jeg gerne henlede opmærksomheden på, at jeg på foranledning af forhandlinger med folke- tingsudvalget om selve færdselsloven den 23. juni 1955 tilskrev rigsadvokaten om spørgsmålet, idet jeg fremhævede den skær- pelse af straffebestemmelserne, loven inde-

holdt i forhold til den tidligere lovgivning; navnlig pegede jeg på, at loven pålagde anklagemyndigheden i videre omfang end hidtil at nedlægge påstand på fratagelse af kørekort, og jeg anmodede rigsadvokaten om at drage omsorg for, at gældende praksis med hensyn til færdselsforseelser blev skærpet dels ved forhøjelse af de bødesatser, med hvilke færdselssager blev afgjort uden dom, dels ved gennem anke at søge særlig milde domsafgørelser skærpet. Endvidere under- streger jeg endnu en gang den betydning, det ville have, at man fremtidig i videre omfang end hidtil nedlagde påstand på frakendelse af køreretten, og det er mit indtryk, når jeg ser på domspraksis nu, at en skærpelse er sket. Men det er klart, at jeg er særdeles villig til at drøfte også dette spørgsmål i det kommende udvalg.

Til allersidst nævnes der i forslaget til folketingsbeslutning, at man ønsker tilveje- bragt en samlet oversigt over ulykkestil- fælde ved vejtrafik, ledsaget af en analyse af årsagssammenhængen ved ulykkestilfældene. Naturligvis er jeg klar til også at drøfte dette spørgsmål i udvalget, men jeg vil gerne tilføje, at en nærmere analyse af ulyk- kerne først og fremmest vil kunne være af betydning med hensyn til vejbygningsspørgs- mål og skiltningsspørgsmål; og for at vej- myndighederne kan få et bedre grundlag i så henseende, blev der fra 1. januar 1956 efter aftale med vejdirektoratet indført den ord- ning, at alle indberetninger om færdsels- ulykker skal indeholde oplysninger, der muliggør med nøjagtighed at lokalisere, hvor ulykkerne er sket, og at dette materiale skal stilles til vejdirektoratets disposition.

Jeg er klar over, at man i andre lande, herunder Sverige, har opbygget institutio- ner, der foretager dybtgående undersøgelser af færdselsulykkerne, og jeg er selvfølgelig rede til at drøfte, i hvilket omfang man her i landet skal søge gennemført tilsvarende undersøgelser.

Jeg vil sluttelig understrege min villighed til forhandling om de problemer, der måtte blive rejst i det kommende udvalg. Jeg vil gerne sige, at der vil blive stillet forslag om en ændring af færdselsloven i den kommende samling, idet vi jo skal have ordnet spørgs- målet om de motorsagkyndiges forhold, de bestemmelser, som uændret overgik fra den gamle til den nye lov. Derimod er jeg nødt